

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114210489
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114210489.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a členov senátu: JUDr. Martin Holič a JUDr. Iveta Jankovičová v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: P. R., narodený XX.XX.XXXX bytom S. XXX/XXA, S., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, so sídlom Jarmočná 3, Hlohovec, dieťa rodičov, matka: C. L., narodená XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XXA, S., zastúpená advokátkou. JUDr. Magdaléna Kuciaňová, so sídlom Nitrianska č. 5, Piešťany, otec: Bc. W. R., narodený XX.XX.XXXX, bytom W. XX, S., o úprave práv a povinností rodičov k maloleťmu dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 17P/26/2014-66 zo dňa 26. septembra 2014, v spojení s opravným uznesením č. k. 17P/26/2014-80 zo dňa 23. októbra 2014 takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením č. k. 17P/26/2014-80 zo dňa 23. októbra 2014 sa p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že maloletého P. zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a to tak, že matka aj otec sú povinní zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého striedavo v týždňových intervaloch s tým, že v nepárny kalendárny týždeň si maloletého P. v piatok o 15.30 hod. v predškolskom zariadení vyzdvihne matka, v starostlivosti ktorej bude maloletý do piatka 15.30 hod. nasledujúceho kalendárneho týždňa a v páry kalendárny týždeň si maloletého P. v piatok o 15.30 hod. v predškolskom zariadení vyzdvihne otec, v starostlivosti ktorého bude maloletý do piatka 15.30 hod. nasledujúceho kalendárneho týždňa. Poberateľom prídavku na dieťa bude matka maloletého, daňový bonus na maloleté dieťa si bude uplatňovať otec maloletého. Obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd otca zaviazal s účinnosťou od 14.04.2014 platiť výživné na maloletého P. v sume 50 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Nedoplatok otca na zročnom výživnom za obdobie od 14.04.2014 do 30.09.2014 v sume 273,33 eura, súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok. Styk rodičov s maloletým súd neupravil. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Po právnej stránke súd rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 4, § 25 ods. 1, 2 a 5, § 26 § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Skutkovo zdôvodnil rozsudok tým, že na základe výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu P.. V konaní mal súd za preukázané, že maloletý sa narodil z partnerského vzťahu rodičov maloletého, ktorí však spolu od júna 2013 nežijú. Otec maloletého žije sám na adrese W. č. XX S. a matka spolu so svojimi rodičmi na adrese S. XXX/XXA, S.. Návrh matky na úpravu práv a povinností k maloleťmu bol teda podaný dôvodne, pretože rodičia maloletého nevytvárajú

vzájomné životné spoločenstvo a nedošlo medzi nimi k dohode o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, keď matka pôvodne žiadala zveriť maloletého do svojej osobnej starostlivosti, neskôr navrhovala striedavú osobnú starostlivosť a otec navrhoval maloletého najprv zveriť do svojej výlučnej starostlivosti, potom pristúpil na striedavú osobnú starostlivosť, ktorá sa už viac ako rok realizuje. Otec nakoniec podmieňoval zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti tým, že nebude zaviazaný na platenie výživného, v opačnom prípade uviedol, že bude požadovať, aby bol maloletý zverený do jeho výlučnej starostlivosti. Vzhľadom na uvedené sa súd v prvom rade zaoberal otázkou najvhodnejšej formy rodičovskej starostlivosti o maloletého, teda ktorému z rodičov zveriť maloletého do starostlivosti, prípadne či nie je v danom prípade vhodná forma striedavej osobnej starostlivosti. Z vyjadrení účastníkov v konaní vyplynulo, že od júna 2013 sa realizuje striedavá osobná starostlivosť o maloletého, ktorá prebieha najskôr v dvojtýždňových intervaloch, neskôr po vzájomnej dohode rodičov v týždňových intervaloch. Rodičia v konaní uvádzali, že na starostlivosti o maloletého sa vedia dohodnúť, že striedavá starostlivosť prebieha bez problémov, vedia sa dohodnúť aj o potrebe lekárskej starostlivosti o maloletého a o stretávaní sa s maloletým. Obaja rodičia uvádzali, že sa realizuje striedavá starostlivosť a táto je bezproblémová. Prešetrením pomerov v domácnostiach oboch rodičov bolo kolíznym opatrovníkom zistené, že tak v domácnosti otca, ako aj v domácnosti matky sú vytvorené vhodné podmienky pre výchovu a starostlivosť o maloletého. Rodičia sa v priebehu konania zúčastnili konzultácií na referáte poradensko-psychologických služieb, v rámci ktorých bol vykonaný aj rozhovor s maloletým, pričom zo správy psychologičky vyplýva záver, že obaja rodičia participujú na výchove a starostlivosti maloletého a sú na neho citovo naviazaní. Maloletý P. má vybudovanú citovú a vzťahovú väzbu k obojmu rodičom, na striedanie v oboch výchovných prostrediach si zvykol a striedanie výrazne nenarušuje jeho psychickú a fyzickú pohodu. Problémy, ktoré sa v rámci poradenského procesu objavili, nesúviseli s tým, že sa rodičia nevedia dohodnúť na výchove, ale s prijatím ich rozchodu a akceptovaním zmien s ním spojených. Rodičia sa v závere procesu dohodli na striedavej starostlivosti v týždňových intervaloch s tým, že v nepárny týždeň si P. vyzdvihne v piatok o 15:30 v škôlke matka a v párny otec. V prípade, že budú rodičia kooperovať, maloletý bude mať vytvorené dobré podmienky pre budovanie si plnohodnotného vzťahu k obojmu rodičom. Následne na pojednávaní sa rodičia vyjadrili, že sa dohodli na striedavej starostlivosti, avšak v rámci zisťovania príjmových schopností rodičov otec uviedol, že v prípade, ak by mu mala byť uložená vyživovacia povinnosť, so striedavou osobnou starostlivosťou nesúhlasí a chce syna do svojej výlučnej starostlivosti. Súd však pri rozhodovaní o osobnej starostlivosti o maloletého vzal do úvahy predovšetkým záujem maloletého, ktorý je vždy prvoradý, pokiaľ ide o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom. Záujem maloletého dieťaťa je základnou zásadou rodinného práva, ktorá sa aplikuje pri každom rozhodovaní súdu o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu bez výnimky. Sledujúc predovšetkým záujem maloletého dieťaťa dospel k záveru, že najvhodnejšou formou starostlivosti o maloletého bude striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov v týždňových intervaloch, tak ako aj bola doposiaľ realizovaná a tak, ako ju rodičia ustálili po konzultáciách na referáte poradensko-psychologických služieb. Je zrejmé, že obaja rodičia majú záujem o starostlivosť o maloletého, obaja majú vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o maloletého, obaja sú spôsobilí dieťa riadne vychovávať. Maloletý má kladný citový vzťah k obojmu rodičom, podľa vyjadrení rodičov, kolízneho opatrovníka a psychologičky nemá so striedavou starostlivosťou problém. Rodičia uvádzali, že nemajú problém sa na starostlivosti o maloletého dohodnúť. Súd tak dospel k záveru, že striedavá osobná starostlivosť v danom prípade bude v najlepšom záujme dieťaťa, pričom týmto spôsobom budú lepšie zabezpečené jeho potreby a zachová sa rovnocenný kontakt maloletého s obojmi rodičmi. Zároveň súd rozhodol o tom, že poberateľom prídavku na dieťa bude matka maloletého, daňový bonus na maloleté dieťa si bude uplatňovať otec maloletého, pričom súd vychádzal z vyjadrení účastníkov, že prídavky na dieťa poberá matka a daňový bonus si doteraz uplatňoval otec. Súd ďalej rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, pretože u žiadneho z nich nezistil dôvody, pre ktoré by bolo potrebné jeho rodičovské práva i povinnosti v tomto smere obmedziť. Spolu s rozhodovaním o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, musí súd nevyhnutne rozhodnúť aj o výživnom pre maloleté dieťa. Súd určuje výšku výživného podľa zásad určených v ustanovení § 62 a nasl., pričom pri zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti prihliada najmä na dĺžku striedavej starostlivosti oboch rodičov, či je rovnaká, na schopnosti možnosti, majetkové a príjmové pomery oboch rodičov ako aj potreby maloletého dieťaťa. Súd zohľadnil skutočnosť, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom plnenie vyživovacej povinnosti rodičov je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné sa samé živiť. V danom prípade súd zistil, že matka maloletého pracuje od 01.09.2013 v spoločnosti K. s.r.o., s priemernou čistou mesačnou mzdou v období od 1/2013 do 8/2013 v sume 232,22 eura, v období od 9/2013 do 12/2013 v sume 293,51 eura a v období od 1/2014 do 6/2014 v sume 304,84 eura. Matka ďalej za zdaňovacie obdobie r. 2013 vykázala základ

dane 3.585,87 eura, z čoho vyplýva priemerný mesačný príjem 298,82 eura. Matka poberá prídavky na dieťa, ktoré v roku 2013 predstavovali 23,10 eura a v roku 2014 je to 23,52 eura. Jej mesačné výdavky predstavujú náklady na poisťku 33 eur, telefón 35 eur a za ostatné peniaze zhruba v sume 54 eur si platí oblečenie, stravu a ostatné výdavky. Okrem príjmu zo spoločnosti K., s. r. o. v súčasnosti iný príjem okrem rodičovských prídavkov nemá. Býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorí podľa jej vyjadrenia dosahujú príjem otec cca 450 eur a matka cca 1.300 eur. Matka uviedla, že náklady na maloletého sú približne 200 eur, na oblečenie asi 60 eur, stravu 70 eur, hračky pre maloletého 30 eur. Z potvrdenia Materskej školy, S. X, S. vyplýva, že náklady na materskú školu maloletého sú: príspevok na čiastočnú úhradu výdavkov v MŠ v sume 12 eur, príspevok na stravovanie v sume 1,29 eura na deň, do Rady rodičov 20 eur ročne, do triedneho fondu 20 eur ročne a na mydlovú penu do dávkovačov 5 eur ročne. Otec maloletého pracuje pre spoločnosť H. a.s., vykonáva činnosť finančného sprostredkovateľa. Za účelom výkonu podnikateľskej činnosti si prenajíma kanceláriu na ul. W. XX v S., kde platí nájom 170 eur mesačne, býva sám v byte svojej matky, pričom mesačne uhrádza náklady spojené s užívaním bytu v sume 200 eur. Pravidelne tiež uhrádza náklady na škôlku maloletého a jeho pravidelné mesačné výdavky sú: strava 250 eur, telefón+internet 70 eur, poistenie (životné, cestovné, úrazové + syn) 43 eur, odvody do Sociálnej poisťovne v sume 155 eur, odvody do zdravotnej poisťovne v sume 63 eur, splátky Cetelem na notebook v sume 17 eur, splátky na nábytok (skrine) v sume 85 eur, investičné sporenie pre mal. P. v sume 75 eur, na oblečenie a športové potreby 50 eur a na pohonné hmoty v sume 70 eur mesačne. Z daňového priznania otca k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2013 vyplýva, že otec dosiahol za uplynulý rok príjmy vo výške 13.323,33 eura a mal výdavky vo výške 5.040 eura, základ dane tak predstavuje sumu 8.283,33 eura, z čoho vyplýva priemerný čistý mesačný príjem 690,28 eura. Otec v konaní uvádzal, že dosahuje mesačný príjem približne 1.000 eur, avšak tento príjem je pohyblivý, závisí od jeho výdavkov súvisiacich s podnikaním. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že otec uviedol príjem 1.200 eur mesačne. Matka maloletého navrhovala, aby vzhľadom na to, že príjem otca je vyšší ako príjem matky, bol otec zaviazaný platiť výživné vo výške 100 eur mesačne tak, aby mal maloletý u nej zabezpečenú rovnakú životnú úroveň ako u otca. Otec s platením výživného počas striedavej osobnej starostlivosti zásadne nesúhlasil. Z výpovedí účastníkov vyplynulo, že s maloletým majú len bežné výdavky na stravu, oblečenie a hračky, materskú školu a súd zohľadnil tiež skutočnosť, že maloletý býva často chorý. Vzhľadom na vyjadrenia rodičov a preukázané výdavky na maloletého, súd ustálil výšku mesačných nákladov na maloletého sumou 200 eur. Aktuálny príjem matky súd ustálil sumou 304,84 eura mesačne plus prídavky na dieťa v sume 23,52 eura. Zároveň zohľadnil skutočnosť, že matka žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorí jej pomáhajú so starostlivosťou o maloletého, a to aj finančne. Otec maloletého v konaní uvádzal príjem do 1.000 eur mesačne, z jeho daňového priznania vyplýva čistý mesačný príjem 690,28 eura, súd však zohľadnil skutočnosť, že v daňovom priznaní si otec maloletého uplatnil všetky výdaje súvisiace s jeho podnikateľskou činnosťou, ktoré si pravdepodobne uplatnil v najvyššej možnej miere tak, aby jeho daňová povinnosť bola čo najnižšia, preto pri ustáľovaní príjmu otca vychádzal z ním tvrdenej sumy mesačného príjmu 1.000 eur, keď zohľadnil jeho výdaje na bývanie v sume 200 eur mesačne, výdaje na stravu do výšky 150 eur, na oblečenie 50 eur a na pohonné hmoty v sume 70 eur mesačne, plus výdaje na podnikanie, pričom však je potrebné zohľadniť tiež skutočnosť, že tieto si otec uplatňuje v daňovom priznaní. Na základe uvedeného súd zistil, nepomer v príjmových schopnostiach oboch rodičov, kedy príjem otca je podstatne vyšší ako príjem matky, ktorá mesačne hospodári so sumou približne 328,36 eura (304,84 eura + 23,52 eura) a otec mesačne hospodári so sumou 1.000 eur. Vzhľadom na to, že súd ustálil mesačné výdaje na maloletého sumou 200 eur, obaja rodičia budú vykonávať starostlivosť o maloletého každý mesiac v rovnakom rozsahu dvoch týždňov, pričom však príjem otca je minimálne dvojnásobne vyšší ako príjem matky, súd uložil otcovi povinnosť platiť na výživu maloletého sumu 50 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím má súd za to, že takýmto výživným bude zabezpečené vyrovnanie životnej úrovne maloletého dieťaťa počas doby, keď bude v starostlivosti matky. Takto určenú výšku výživného považoval súd za zodpovedajúcu odôvodneným potrebám maloletého, ako i za primeranú schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca, berúc do úvahy zásadu, že životná úroveň detí a rodičov má byť rovnaká a vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom je prvoradá. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletého, ktorý je v plnej miere odkázaný výživou na svojich rodičov. Počiatok vyživovacej povinnosti otca súd určil od podania návrhu matky na súd t. j. odo dňa 14.04.2014, keď mal preukázané, že fakticky už v tom čase sa realizovala striedavá osobná starostlivosť o maloletého, pričom otec matke na výživu maloletého neprispieval. Pretože súd priznal maloletému P. výživné od 14.04.2014, vznikol otcovi za obdobie od 14.04.2014 do 30.09.2014 nedoplatok na zročnom výživnom v sume 273,33 eura (za pomernú časť dní mesiaca apríl - 50 eur: 30 dní x 17 dní = 23,33 eura a za obdobie od mája do septembra- 5 x 50 eur = 250 eur), ktorý

súd povolil otcovi v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok, čo znamená, že ak otec zmešká čo i len jednu splátku, stane sa splatným celý dlh. Pretože rodičia konaní uviedli, že sa vedia o stretávaní s maloletým dohodnúť a nežiadali styk s maloletým upraviť, súd o styku rodičov s maloletým počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rozhodol tak, že styk rodičov s maloletým sa neupravuje. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, pretože prejednával vec v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu. Opravným uznesením zo dňa 23.10.2014 súd opravil zrejmu nesprávnosť v rozsudku spočívajúcu v nesprávnom vyčíslení zročného výživného, keď v rozsudku bola vyčíslená suma zročného výživného 273,33 eura a správne mala byť uvedená 278,33 eura.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie otec maloletého dieťaťa podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., podľa § 205 ods. 2 písm. c) a d) O.s.p. s tým, že postupom súdu bola otcovi odňatá možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Otec v prvom rade napadol výrok, ktorým bol maloletý P. zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Poukázal na to, že v konaní sa domáhal zverenia maloletého P. do jeho osobnej starostlivosti, nakoľko matka sa podľa názoru otca nedokáže o maloletého riadne postarať a nie je schopná zabezpečiť pre neho riadne výchovné prostredie. Je tomu tak preto, že matka pracuje na plný pracovný úväzok v pohostinstve na železničnej stanici v R., kde je maloletý P. často nútený tráviť čas, keďže matka nemá počas jej zmeny možnosť umiestniť ho inam. V krajnom prípade zabezpečuje starostlivosť o maloletého v čase, keď je matka v práci, jej priateľ V. H., s ktorým udržiava známosť len niekoľko mesiacov a ktorý je pre maloletého cudzím človekom. Takýto spôsob starostlivosti o maloletého je pre otca neprijateľný. Otec ďalej poukázal na to, že potom, ako mu matka odovzdá dieťa, tento sa v prvé dni pocikáva a tieto problémy ustanú vždy až po niekoľkých dňoch, ktoré trávi s otcom. Všeobecný lekár maloletého v tejto súvislosti odporučil, aby sa maloletý podrobil urologickému a pedopsychologickému vyšetreniu. Matka v konaní pred súdom tvrdila, že s maloletým navštevuje psychológa, avšak od tejto skutočnosti nepredložila žiaden relevantný doklad a súd sa uspokojil len jej s tvrdením. Otec mal za to, že matka v tejto súvislosti klamala a zavádzala súd, nakoľko v S. je len jediný psychológ, ktorý sa zaoberá psychológiou detí a tento potvrdil, že maloletý P. jeho ambulanciu nikdy nenavštívil. Navštevy psychológa zo strany maloletého P. neevduje ani jeho obvodný lekár. Pravidelne, ako sa maloletý vráti po strávenom čase s matkou je chorý, preto otec musí pravidelne vyhľadávať lekársku pomoc. Maloletý P. utrpel úraz, keď spadol na preliezkach a poranil si brucho a chrbát, avšak matka ho vzala na vyšetrenie k lekárovi až potom, ako štrnásť dní trpel bolesťami. O tomto úraze sa otec dozvedel až po vyhlásení rozsudku vo veci, preto ho nemohol objektívne spomenúť v priebehu konania. Nemenej podstatnou skutočnosťou, ktorú matka v konaní pred súdom neuviedla je, že momentálne je trestne stíhaná pre trestný čin sprenevery, ktorého sa mala dopustiť v čase, keď pracovala pre spoločnosť W. H., s.r.o.. Napriek tomu, že v dôsledku uvedených skutočností otec pôvodne žiadal, aby bol maloletý P. zverený do jeho osobnej starostlivosti, po osobnom rozhovore s matkou, ktorý sa uskutočnil medzi prvým a druhým pojednávaním vo veci, otec pristal na zverení maloletého do striedavej starostlivosti s tým, že žiaden z rodičov nebude povinný platiť na maloletého P. výživné. Napriek tomu, že právna zástupkyňa matky v konaní žiadala, aby bol napriek striedavej starostlivosti zaviazaný k plateniu výživného vo výške 100 eur, matka na priamu otázku otca na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 26.09.2014 uviedla, že v zmysle vzájomnej dohody nežiada, aby bol otec povinný platiť na maloletého syna akékoľvek výživné. Napriek výslovnému vyjadreniu matky, že od otca platenie výživného nežiada, sudkyňa k veci uviedla, že ona z vlastnej iniciatívy uloží otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého P. a výživné stanovila subjektívne v sume 50 eur mesačne. Týmto súd pochybil, keď otcovi uložil vyživovaciu povinnosť nad rámec žiadosti matky. Súd tiež pochybil pri určovaní výšky výživného. Nesprávne interpretoval tvrdenia otca o príjmoch, keď ustál príjem otca sumou 1.000 eur mesačne. Podľa daňového priznania otca je čistý príjem otca 690 eur. V tejto súvislosti otec súdu uviedol, že vzhľadom k tomu, že je živnostník, nemá stály príjem, ale tento sa pohybuje v značnom rozpätí, keď jeden mesiac zarobí menej a druhý viac. Otec netvrdil, že zarába 1.000 eur mesačne, pretože takýmto tvrdením by nezmyselne išiel sám proti sebe a nahrával tým právnej zástupkyňi matky, ktorá sa domáha uloženia vyživovacej povinnosti. Pred súdom uviedol otec len toľko, že k tomu, aby mohol uhradiť všetky jeho náklady, by musel zarobiť 1.000 eur mesačne. Okrem nákladov, ktoré otec zdokladoval súdu, platí od augusta 2014 splátky úveru v sume 211 eur mesačne ktorý si vzal za účelom kúpy vozidla, ktoré potrebuje k výkonu jeho podnikateľskej činnosti. Skutočnosť je však taká, že vo väčšine mesiacov je otec odkázaný na finančnú pomoc jeho rodičov, ktorý ho vzhľadom na

pomer výšky jeho príjmov a nákladov často dotujú a pomáhajú mu, aby mohol uspokojiť všetky potreby maloletého syna. Otec spochybňuje výšku príjmov, ktoré matka zdokladovala za rok 2013. Matka uviedla, že od 01.09.2013 pracuje v spoločnosti K., s.r.o. kde poberá čistú mesačnú mzdu 232,22 eura. Matka však nepredložila žiaden relevantný dôkaz v podobe výplatných pásov, ale len z počítača vytlačeny prehľad príjmov. Výška príjmov matky, ktoré uviedla v konaní, nezodpovedá skutočnosti, pretože podľa vyjadrenia bývalej zamestnankyne spoločnosti, V. A., ktorá vykonávala rovnakú prácu ako v súčasnosti matka, táto poberala už v roku 2011 mesačnú mzdu v sume 600 eur plus prepitné. Matka pritom v minulosti sama uviedla matke otca Z. R., že jej mzda je približne 600 eur mesačne. Súd sa však hlbším zisťovaním príjmov matky napriek námietkam otca nezaoberal. Z uvedeného možno vyvodíť, že matka má porovnateľný príjem ako otec, preto ak aj súd upravil práva a povinnosti rodičov k maloletému P. tak, že ho zveril do striedavej starostlivosti oboch rodičov, nebol dôvod na to, aby súd zaviazal platiť otca výživným v sume 50 eur. Matka tiež klamala súd o mieste jej pobytu, keď uvádzala, že býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Od augusta býva so svojím priateľom V. H. v jeho byte v R.. Priateľ pracuje ako rušňovodič, zarobí 1.000 až 1.500 eur s tým, že on znáša všetky náklady na ich spoločnú domácnosť. Matka napriek uvedenému pred súdom tvrdila, že býva v spoločnej domácnosti spolu so svojimi rodičmi, kde kolízny opatrovník vykonal prešetrenie pomerov. Matka tak účelovo zatajila pre konanie významnú skutočnosť, že nebýva so svojimi rodičmi, v čoho dôsledku kolízny opatrovník nevykonal šetrenie pomerov v byte priateľa matky, kde maloletý býva a prespáva. Matka nemá žiadne výdavky na domácnosť, keďže býva u svojho priateľa. Matka tiež nemá náklady na hračky v sume, ktorú uviedla, pretože táto je prehnaná a neprimeraná. Nepravdou je taktiež tvrdenie matky, že mesačne platí príspevok na čiastočnú úhradu výdavkov materskej školy. V priebehu súdneho konania otec uviedol, že matka si pri odchode zo spoločnej domácnosti zobrala komplet nábytok a vybavenie bytu, okrem iného i zariadenie izby pre maloleté dieťa, ktoré speňažila s tým, že otec bol nútený všetok nábytok opätovne kupovať, v dôsledku čoho sa zadlžil. Na základe hore uvedeného otec navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletého syna prostredníctvom právnej zástupkyne. Vo vyjadrení uviedla, že tvrdenia otca sa nezakladajú na pravde, sú plné lživých obvinení a sledujú jediný cieľ, očierniť matku maloletého v očiach súdu a spochybniť tak jej rodičovskú kompetenciu. V žiadnom prípade otec P. nehľadá na najlepší záujem dieťaťa, ale vedie boj s matkou a to z dôvodu doposiaľ nespracovaného rozchodu a sleduje svoj cieľ neplatiť na syna výživné. Matka maloletého, tak ako bola súdom prvého stupňa preukázané, pracuje v spoločnosti K. s.r.o., kde pracuje v režime krátky a dlhý týždeň, pričom v čase, kedy je v práci, starostlivosť o dieťa zabezpečujú starí rodičia zo strany matky maloletého. P. v žiadnom prípade netrávi čas v pohostinstve na železničnej stanici v R.. Pocikávanie maloletého je dlhodobější problém, ktorý sa matka snaží riešiť s ošetrojúcim lekárom, ako aj pomocou návštevy psychológa, tak ako to tvrdila pred súdom. Maloletý je v starostlivosti Centra pedagogicko - psychologického poradenstva a prevencie v Hlohovci a matka s ním opakovane navštívila psychologickú poradňu 17.06.2014 a 12.11.2014. Nie je pravdivé tvrdenie otca, že matka zavádzala a klamala súd. Tento problém, pocikávanie sa dieťaťa, vždy po návrate z domácnosti otca do domácnosti matky po niekoľkých dňoch ustane, matka maloletého jedenkrát za noc syna zobudí a maloletý je po celú noc suchý. Otec rieši tento problém tak, že na noc kupuje maloletému plienky a nerieši tento problém napríklad tým, že by maloletého raz za noc syna zobudil ako mu matka odporúčala, čo sa v tomto prípade javí byť pre maloletého najvhodnejšie. Potvrdenia, ktoré doložil otec maloletého od ošetrojúceho lekára, ktoré majú preukazovať neschopnosť matky riadne sa o maloletého postarať z dôvodu, že maloletý je často chorľavý y neobstoja, dieťa je zaradené do kolektívu, bohužiaľ, častejšia chorobnosť je v tomto veku bežná, dieťa si buduje imunitný systém. Maloletý je chorý nielen po návrate od matky, ale rovnako aj po návrate z domácnosti otca do domácnosti matky. Po tom, keď P. utrpel úraz a spadol na preliezkach a poranil si brucho a chrbát (v tom čase bol v starostlivosti otca) matka navštívila lekára dňa 25.09.2013 po návrate od otca, pričom chirurg maloletého dôkladne vyšetřil. Matka by nikdy nenechala dieťa v bolestiach 14 dní, ako to tvrdí otec. Tvrdenie otca o trestnom stíhaní matky je rovnako nepravdivé, matka v uvedenej kauze vystupuje ako svedok a doposiaľ voči nej nebolo vznesené žiadne obvinenie. Výšku výživného súd mohol určiť aj nad rámec návrhu matky. V konaní o určenie výživného je ústredným motívom záujem maloletého dieťaťa, čo otec nepochopil, ani počas celého konania pred súdom prvého stupňa a ani doteraz si túto podmienku danú zákonom neosvojil a podmieňoval súhlas so striedavou starostlivosťou neplatením výživného. Ide mu len o to, aby nemusel na dieťa platiť výživné. Konanie otca sa nedá kvalifikovať inak, ako v rozpore s dobrými mravmi. Súd príjem matky ustálil v súlade so skutočnosťou, ako aj predloženými dôkazmi zo strany zamestnávateľa matky. Spochybňovanie príjmu matky zo strany otca maloletého neobstojí, rovnako ako navrhované svedectvo pani V. A., ktorá

nikdy nebola zamestnankyňou spoločnosti K., s.r.o., preto nemožno ani porovnávať jej príjem s príjmom matky maloletého. Matka počas celej doby, kedy prebiehalo súdne konanie žila a aj v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. S priateľom sa plánujú sťahovať do bytu v R. až potom, ako bude tento byt po rekonštrukcii a bude pripravený na trvalé bývanie. Byt je neobývateľný. V byte otca maloletého prespáva a starostlivosť o maloletého vykonáva napriek tomu, že otec o tom matku maloletého neinformoval jeho priateľka a kolegyňa pani B., ktorá je pre maloletého cudzou osobou a táto starostlivosť o maloletého je pre matku neprijateľná. Súd správne ustálil príjmy otca maloletého tak, ako vyplývajú z daňového priznania, ktoré otec maloletého predložil súdu. Skutočnosť, že od augusta 2014 spláca aj úver mesačnou splátkou 211 eur nemožno posudzovať ako prednostný výdavok. Výživné pre maloleté dieťa má prednosť pred akýmikoľvek výdavkami na strane povinného rodiča, ktorý nie je nevyhnutné vynaložiť. Spochybňovanie nákladov matky na hračky pre maloletého ako aj platenie príspevku do materskej školy zo strany otca maloletého sa tiež nezakladajú na pravde. Všetky náklady súvisiace s návštevou materskej školy v tomto školskom roku hradila a hradí výlučne matka maloletého. Otec maloletého neprispieva žiadnou sumou peňazí na výživu a výchovu maloletého ako ani nerešpektuje rozhodnutie súdu o tom, že striedavá starostlivosť o maloletého sa bude realizovať v týždenných intervaloch a maloletého má v starostlivosti dva týždne. Tiež nie je pravdivé tvrdenie otca, že po odchode zo spoločnej domácnosti si matka zobrala všetok nábytok a zariadenie bytu a speňažila ho. Matka si pri odchode zo spoločnej domácnosti odviezla svoje osobné veci ako aj nábytok, ktorý zakúpili jej rodičia pre potreby matky a maloletého syna. Otec maloletého je však častým návštevníkom herní a v tomto trende pokračuje naďalej a matka má podozrenie na gamblerstvo aj v súčasnej dobe. O častom navštevovaní herní má matka informácie od pána B.. Otec aj v súčasnosti dlží na zdravotnom poistení Union zdravotnej poisťovni sumu 1.078,39 eur, napriek tomu na seba neváhal zobrať neprimerané finančné riziko v podobe úveru na osobné motorové vozidlo. Do dnešného dňa nesplatil pôžičku rodičom matky maloletého 5.000 eur, ktorú otcovi požičali na úhradu jeho dlhov rodičia matky 16.11.2010. Otec maloletého sa v minulosti dopúšťal agresívneho a vulgárneho správania voči matke maloletého a jeho konaním sa zaoberal aj Okresný úrad Trnava, priestupkové oddelenie. Z uvedených dôvodov matka navrhla rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Vzhľadom k tomu, že otec si vyživovaciu povinnosť doposiaľ neplní a odmieta sa podrobiť rozsudku v časti striedania sa v starostlivosti o maloletého v týždňových intervaloch, matka maloletého navrhuje doplniť všeobecnú úpravu zverenia a styku maloletého s rodičmi o špeciálnu úpravu počas vianočných a novoročných sviatkov, ktorú bližšie špecifikovala.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po tom, čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§§ 201 a 204 O.s.p.), preskúmal vec nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), pretože sa jedná o vec, ktorú možno začať i bez návrhu, bez nariadenia pojednávania, postupom podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. zverejnil termín vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., pretože po preskúmaní zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa riadne zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok na zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti rodičov a úpravy ich práv a povinností k maloletemu synovi, a pretože v celom rozsahu súhlasí i s jeho právnymi závermi vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku. V prejednávanej veci súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, poskytol dostatočný priestor obojom rodičom na to, aby vo veci vypovedali, navrhovali dôkazy, poveril kolízneho opatrovníka zastupujúceho dieťa šetrením pomerov u oboch rodičov a podaním správ z vykonaného šetrenia, dôkazy v odôvodnení rozsudku vyčerpávajúco a presvedčivo vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchyliť a nemôže vyhovieť odvolateľovi.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Z obsahu spisu je zrejmé, že maloletý pochádza z partnerského vzťahu rodičov, rodičia spolu nežijú od júna 2013, matka so synom sa od otca dieťaťa odsťahovala k svojim rodičom po piatich rokoch spolužitia, po závažných názorových nezhodách s otcom dieťaťa. Na začiatku konania obaja rodičia navrhovali zveriť maloletého syna do svojej osobnej starostlivosti, pričom každý z nich poukazoval na výhody zverenia syna do svojej starostlivosti a zároveň sponchyboval schopnosť postarať sa o syna druhého rodiča z rôznych dôvodov. Zlom u oboch rodičov nastal po ich absolvovaní psychologických konzultácií (po doporučení súdom a kolíznym opatrovníkom) v mesiacoch august - september 2014 na ÚPSVaR, na referáte poradensko-psychologických služieb. Obaja rodičia zhodne navrhli, aby bol syn zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov, s týždennými intervalmi, čo sa v tom čase aj realizovalo a obaja rodičia s takouto úpravou zverenia maloletého P. boli spokojní. V tom čase už vykonal šetrenie pomerov kolízny opatrovník u oboch rodičov, pričom zo správ zo šetrenia vyplynulo, že u každého z rodičov má dieťa vytvorené vhodné podmienky na bývanie. Po návšteve rodičov psychologička táto podala správu zo dňa 9.9.2014 so záverom, že obaja rodičia po rozchode participujú na výchove dieťaťa a sú na neho obaja citovo naviazaní, na striedanie v oboch výchovných prostrediach si maloletý zvykol a striedanie výrazne nenarušuje jeho psychickú a fyzickú pohodu, problémy, ktoré sa u neho objavili súviseli s neschopnosťou prijať rozchod rodičov a akceptovať zmeny s rozchodom spojenými. Obom rodičom psychologička poskytla odborné rady a odporúčania smerujúce k budovaniu výchovného štýlu zodpovedajúcemu potrebám dieťaťa a vyjadrila presvedčenie, že ak aj naďalej budú rodičia kooperovať a riadiť sa odporúčaniami, maloletý P. bude mať vytvorené dobré podmienky pre budovanie plnohodnotného vzťahu k oboj rodičom.

Po takto vykonanom dokazovaní súd následne správne zveril maloletého P. do striedavej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch, pričom preberanie a odovzdávanie dieťaťa v petite rozsudku bližšie špecifikoval.

Je absolútne neprípustné, aby otec dieťaťa podmieňoval striedavú starostlivosť o dieťa, ktorá je v záujme dieťaťa a v záujme rodičov (ako uviedla psychologička, aby si P. mohol budovať plnohodnotný vzťah rovnako s oboma rodičmi) s tým, či bude, alebo nebude na dieťa platiť výživné. Pri určovaní výživného je súd povinný sa riadiť zákonom, je povinný vykonať dokazovanie a toto vyhodnotiť. Ak súd zistí, že majetkové a zárobkové pomery otca sú v porovnaní s matkou lepšie, zarába viac, zaviazá takéhoto rodiča na platenie výživného, pretože ako správne uviedol súd prvého stupňa, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. V danej veci súd správne vyhodnotil príjem otca vo výške 1.000 eur mesačne. Sám otec na pojednávaní 26.09.2014 (č.l. 64) uviedol: „Pokiaľ ide o môj mesačný príjem, tento kolíše, avšak musím pracovať a zarobiť zhruba 1.000 eur, aby som všetko uhradil.“ Ak takto otec vypovedal (nenamietal nesprávnosť obsahu výpovede v zápisnici), súd mohol dospieť k záveru, že otec v priemere mesačne zarába 1.000 eur. Navyše pri šetrení pomerov kolízneho opatrovníka v domácnosti otca otec kolíznemu opatrovníkovi uviedol, že zarába 1.200 eur, čo kolízny opatrovník uviedol v správe zo šetrenia zo dňa 29.07.2014 (č.l. 46). Je pravdou, že podľa daňového priznania za rok 2013 otec vykázal základ dane 8.283,33 eura, z ktorého po odpočítaní dane otec dosiahol zo svojej podnikateľskej činnosti zisk, ktorý je nižší ako uvádzaný príjem otca vo výpovedi. Zisk podnikateľa je však ekonomickým vyjadrením jeho podnikateľských aktivít a nemožno ho zamieňať z príjmom, pretože príjem otca tvoria aj sumy, ktoré slúžia aj na osobné potreby podnikateľa (napr. pohonné hmoty, používanie motorového vozidla, účty za telefón, atď.) a podnikateľ si tieto položky účtuje ako náklady (odpočítateľné položky), pretože to umožňujú právne predpisy upravujúce daň z príjmu a tieto náklady (vždy uplatňované v čo najvyššej možnej miere) znižujú u podnikateľa tvorbu zisku.

Neobstojí tvrdenie otca v odvolaní, že súd nesprávne vyložil výpoveď otca a v skutočnosti mu pomáhajú rodičia a dotujú ho, aby mohol uspokojiť potreby maloletého dieťaťa. Otec sa zúčastnil oboch nariadených pojednávaní vo veci, 30.07.2014 a aj 26.09.2014, na oboch pojednávaniach vypovedal a o finančnej pomoci svojich rodičov sa nezmieňoval, rovnako ako aj o ďalších svojich pochybnostiach (že matka s dieťaťom nebýva u rodičov, ale s priateľom v Leopoldove, že matka je stíhaná pre trestný čin sprenevery, že maloletý P. je s matkou v pohostinstve v Leopoldove kde pracuje, pretože ho matka nemá kam umiestniť, atď.), preto tvrdenia otca v odvolaní možno považovať za účelové, s cieľom neplatiť výživné. Na druhej strane v odvolaní otec poukazuje na to, že mu pribudol výdavok, jeho príjmy sa

znižili, lebo platí mesačne 211 eur za motorové vozidlo, ktoré si kúpil na splátky. Otec vo vyjadrení k návrhu doručenom súdu 22.05.2014 (č.l.16) uviedol, že v súvislosti s jeho podnikaním mu otec poskytol osobné motorové vozidlo do dlhodobého prenájmu, za ktoré otcovi neplatí, ale uhradza náklady spojené s prevádzkou vozidla a náklady na pohonné hmoty. Ak si otec mohol dovoliť kúpiť motorové vozidlo na splátky (podľa zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 31.07.2014) v celkovej sume 10.500 eur, jeho príjmy nebudú také nepriaznivé, ako to tvrdí otec (a navyše mal k dispozícii otcovo auto za ktoré nemusel platiť), že by nemohol platiť na syna výživné vo výške 50 eur mesačne. Pre úplnosť súd dodáva, že otec si môže podľa rozsudku súdu uplatňovať daňový bonus, t.j. na daniach ušetrí časť sumy a tieto peniaze môžu kompenzovať niektoré výdavky, ktoré otec nemusí na syna vynakladať a bude ich platiť matka. Z hore uvedených dôvodov a s prihliadnutím ku skutočnosti, že vo veciach maloletých detí súd nie je viazaný návrhmi rodičov, súd správne zaviazal otca maloletého syna platiť na syna výživné vo výške 50 eur mesačne po zohľadnení potrieb maloletého dieťaťa a majetkových a zárobkových pomerov oboch rodičov.

Matka maloletého dieťaťa odvolanie proti rozsudku nepodala, vo vyjadrení navrhovala zmeniť periodicitu intervalov striedavej starostlivosti a úpravu styku počas sviatkov, ktorú veľmi stručne odôvodnila. V súvislosti s vyjadrením matky odvolací súd dodáva, že v prvom rade je potrebné rešpektovať rozsudok súdu. Rodičia dieťaťa by sa mali predovšetkým o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu dohodnúť. Ak sa vedia dohodnúť, nepotrebujú žiadne rozhodnutie súdu. Ak sa už ale na súd obrátia, a súd po vykonanom dokazovaní rozhodne, je potrebné rozhodnutie rešpektovať a riadiť sa ním. Po rozhodnutí odvolacieho súdu rozsudok nadobudne právoplatnosť a povinnosťou oboch rodičov je rozsudok rešpektovať (či už dobrovoľne alebo jeho vynucovaním). Je však tiež možné dohodnúť sa na výkone rodičovských práv k dieťaťu inak, ako rozhodol súd. V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obaja rodičia, ale aj maloleté dieťa mali problém spracovať rozchod partnerov a prispôbiť sa zmenám vyplývajúcim z rozchodu. Neústupčivosť oboch rodičov a ich názorové nezhody možno predpokladať zo skutočnosti, že ich rozchod bol aktuálny. Od ich rozchodu už však uplynul určitý čas, obaja vo vyjadreniach uvádzali, že si našli nových partnerov, čo môže prispieť k ukludneniu celej situácie, ich vzájomných vzťahov a prispieť tak k stabilizácii ich vzťahu k maloletému synovi, ktorému nebudú prospievať neustále zmeny. Je potrebné po právoplatnosti rozsudku vyčakať, či sa situácia neukľudní, vzťahy nenapravia, je tiež potrebné ako to uviedla psychologička vo vyjadrení kooperovať, riadiť sa odbornými odporúčaniami (prípadne opakovane navštíviť referát poradensko-psychologických služieb), aby mal maloletý vytvorené vhodné podmienky pre budovanie plnohodnotného vzťahu s oboma rodičmi. Ak takéhoto konania (správania) rodičia nebudú schopní, podajú nový návrh na inú úpravu ich práv a povinností k maloletému synovi, ktorý riadne odôvodnia a navrhnú vykonať dokazovanie.

V ostatnom poukazuje odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. na vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa, na jeho správne dôvody, ktoré sú uvedené v jeho rozsudku, a s týmito sa stotožňuje, podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania sa rozhodlo s poukazom na ust. § 224 ods. 1 za použitia ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Tento rozsudok bolo prijatý v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.